

Příloha 1: Překlad Ústavy Korejské republiky z roku 1948

Ústava Korejské republiky

[prosazení 17. 7. 1948] [Zákon č.1, 17. 7. 1948, uzákonění]

Preambule

My, lid Koreje, se zárnou dlouhotrvající tradicí a historií, následujíc ducha Hnutí 1. března, jsme založili Korejskou republiku. Následujeme nezdolného ducha nezávislosti a nyní, v této době zapojeni do obnovy demokratické, nezávislé země, jsme rozhodnutí upevnit národní jednotu spravedlností, lidskostí, bratrskou láskou a odstraněním všeho druhu zla ve společnosti, nabídnout rovné příležitosti každému člověku, zajistit co nejúplnější rozvoj rovnosti jedince ve všech oblastech politického, hospodářského, sociálního a kulturního života, a umožnit každému vyvinout maximální úsilí, aby vykonával své povinnosti a závazky. Pod praporem spravedlnosti, lidskosti a bratrství zajistíme podporu pro blaho lidu, udržení trvalého mezinárodního míru, eliminace všech druhů agrese, despotismu a chudoby, a tím garantujeme bezpečnost, svobodu a štěstí, sobě i našemu potomstvu. Tímto ustanovujeme tuto ústavu 12. července roku čtyři tisíce dvě stě osmdesát jedna¹ v Národním shromáždění složeném z našich svobodně a řádně zvolených zástupců.

Hlava první

Všeobecná ustanovení

Článek 1 Korejská republika je demokratickou republikou.

Článek 2 Suverenita Korejské republiky patří lidu a veškerá moc pochází od lidu.

Článek 3 Požadavky pro získání občanství Korejské republiky jsou stanoveny zákonem.

Článek 4 Územím Korejské republiky je Korejský poloostrov a jeho přilehlé ostrovy.

Článek 5 Korejská republika má povinnost respektovat a garantovat svobodu, rovnost a kreativitu každého jednotlivce ve všech oblastech politiky, ekonomiky, společnosti a kultury, chránit je a zprostředkovávat je za účelem zlepšení veřejného blaha.

Článek 6 Korejská republika odmítá všechny agresivní války. Posláním ozbrojených sil je plnit posvátnou povinnost obrany státu.

Článek 7 Ratifikované a vyhlášené mezinárodní smlouvy a obecně uznávaná pravidla mezinárodního práva mají stejnou sílu jako vnitrostátní právo. Právní postavení cizinců je garantováno v rámci mezinárodního práva a mezinárodních smluv.

Hlava druhá

---

¹ Kalendář podle Tanguna (mýtického zakladatele Koreje), západního kalendáře rok 1948.

Práva a povinnosti občanů

Článek 8 Všichni občané jsou si před zákonem rovni a nejsou diskriminováni v žádné oblasti politického, ekonomického a společenského života na základě pohlaví, náboženství nebo sociálního postavení. Systém zvláštní společenské třídy není vůbec uznáván a nelze jej vytvořit v žádné podobě. Udělení medailí a jiných vyznamenání je výhradně pro čest příjemce a nezakládá žádná privilegia.

Článek 9 Všichni občané mají osobní svobodu. Pokud to není v souladu se zákonem, nesmí dojít k žádnému zatčení, zadržení, prohlídce, výslechu, trestu a nucené práci. Zatčení, zadržení a prohlídka vyžadují soudní příkaz. Pokud však existuje obava z útěku současného zločince nebo ze zničení důkazů, může vyšetřovací agentura požádat o vydání zatykače ex post facto za podmínek stanovených zákonem. Je-li kdokoli zatčen nebo zadržen, je zaručeno právo na okamžitou pomoc právního zástupce a právo požadovat soud o přezkoumání žádosti.

Článek 10 Žádný z občanů nesmí být omezován ve svobodě pobytu a pohybu, ani nesmí být napadnuto nebo prohledáno jejich obydlí, pokud to není v souladu se zákonem.

Článek 11 Soukromí korespondence všech občanů zůstane nedotčeno, pokud [porušení soukromí] není v souladu se zákonem.

Článek 12 Všichni občané mají svobodu náboženského vyznání a svědomí. Neexistuje žádné státní náboženství, náboženství je odděleno od politiky.

Článek 13 Žádný z občanů nesmí být omezován ve své svobodě projevu, tisku, shromažďování a sdružování, s výjimkou případů, kdy je [porušení těchto svobod] v souladu se zákonem.

Článek 14 Všichni občané mají svobodu vědy a umění. Práva autorů, vynálezců a umělců jsou chráněna zákonem.

Článek 15 Vlastnická práva jsou zaručena. Jejich rozsah a omezení stanoví zákon. Výkon vlastnických práv musí být v souladu s veřejným blahem. Vyvlastnění, využití nebo omezení vlastnických práv v souladu s veřejnými potřebami bude doprovázeno zaplacením přiměřené náhrady stanovené zákonem.

Článek 16 Všichni občané mají právo na rovné příležitosti ke vzdělání. Alespoň základní vzdělání je povinné a bezplatné. Na všechny vzdělávací instituce dohlíží stát a vzdělávací systém je dán zákonem.

Článek 17 Všichni občané mají právo a povinnost pracovat. Normy pracovních podmínek stanoví zákon. Práce žen a dětí požívá zvláštní ochranu.

Článek 18 V rámci zákona je zaručena svoboda sdružování, kolektivního vyjednávání a svoboda kolektivního jednání. V ziskových soukromých podnicích mají pracovníci podle ustanovení zákona právo na rovný podíl na rozdělení zisku.

Článek 19 Občané, kteří nejsou schopni se živit pro stáří, nemoc nebo jinou ztrátu pracovní schopnosti jsou chráněni státem podle ustanovení zákona.

Článek 20 Manželství je založeno na rovnosti muže a ženy. Čistota manželství a zdraví rodiny jsou státem zvláště chráněny.

Článek 21 Všichni občané mají právo podávat písemné petice u každého státního úřadu. Stát je povinen takové petice přezkoumat.

Článek 22 Všichni občané mají právo být souzeni podle zákona soudcem, kterého stanoví zákon.

Článek 23 Žádný občan nesmí být stíhán za čin, který v době spáchání nebyl trestným činem, ani být dvakrát souzen za stejný čin.

Článek 24 Každý obviněný má právo na bezodkladné veřejné projednání věci, není-li k [odložení veřejného projednání věci] ospravedlnitelný důvod. Je-li osoba, která byla zadržena a obviněna z trestného činu, zproštěna obžaloby, může za podmínek stanovených zákonem požadovat od státu odškodnění.

Článek 25 Všichni občané mají právo volit veřejné činitele v souladu s ustanoveními zákona.

Článek 26 Všichni občané mají právo zastávat veřejnou funkci v souladu s ustanoveními zákona.

Článek 27 Veřejným činitelům je svěřena suverenita lidu a po celou dobu [funkce] se budou zodpovídat lidu. Občané mají právo podat petici za odvolání veřejných činitelů, kteří se dopustili protiprávního jednání. Osoba, které protiprávním jednáním veřejného činitele vznikla škoda, se může domáhat náhrady škody po státu nebo veřejné organizaci. Samotní veřejní činitelé však nejsou zproštěni občanskoprávní nebo trestní odpovědnosti.

Článek 28 Svobody a práva lidu nesmí být opomíjeny z důvodu, že nejsou vyjmenovány v ústavě. Vynášení zákonů omezujících svobodu a práva lidu se omezí na případy, kdy je to nezbytné pro udržení pořádku a veřejného blaha.

Článek 29 Všichni občané mají ze zákona povinnost platit daně.

Článek 30 Všichni občané jsou povinni bránit národní území, jak předepisuje zákon.

Hlava třetí

Národní shromáždění

Článek 31 Zákonodárnou moc vykonává Národní shromáždění.

Článek 32 Národní shromáždění je organizováno členy volenými všeobecným, přímým, rovným a tajným hlasováním. Záležitosti volby členů Národního shromáždění stanoví zákon.

Článek 33 Funkční období členů Národního shromáždění je čtyřleté.

Článek 34 Řádné zasedání Národního shromáždění se schází jednou ročně 20. prosince. Případně-li na tento den státní svátek, koná se jednání následující den.

Článek 35 V případě mimořádné naléhavosti svolá předseda Národního shromáždění na žádost prezidenta nebo alespoň jedné čtvrtiny všech členů Národního shromáždění mimořádnou schůzi Národního shromáždění. Vznikne-li důvod konat volby prezidenta nebo místopředsedy v době, kdy je Národní shromáždění uzavřeno, Národní shromáždění se neprodleně sejde.

Článek 36 Národní shromáždění volí jednoho předsedu a dva místopředsedy.

Článek 37 Nestanoví-li ústava nebo zákon o Národním shromáždění jinak, je nutná účast většiny předsedajících a usnáší se nadpoloviční většinou hlasů. Předseda má právo hlasovat v usneseních a v případě nerozhodného výsledku má právo rozhodnout.

Článek 38 Schůze Národního shromáždění jsou veřejné. Usnesením Národního shromáždění se však může konat neveřejná schůze.

Článek 39 Návrhy zákonů mohou předkládat poslanci Národního shromáždění a vláda.

Článek 40 Návrh zákona schválený Národním shromážděním je postoupen vládě a prezident jej vyhlásí do 15 dnů. Je-li však námitek, podá prezident písemnou námitku a vrátí návrh zákona Národnímu shromáždění k novému projednání. V důsledku opětovného projednávání, kdy je stejné usnesení jako dříve přijato za účasti dvou třetin a více z celkového počtu členů Národního shromáždění a se souhlasem dvou třetin nebo více členů, se návrh zákona stává konečným zákonem. Není-li návrh zákona vrácen do 15 dnů po jeho předložení vládě, stává se zákonem. Prezident neprodleně vyhlásí zákony stanovené podle tohoto článku. Není-li stanoveno jinak zákon nabývá účinnosti 20 dní ode dne vyhlášení.

Článek 41 Národní shromáždění projednává a rozhoduje o návrhu zákona o rozpočtu.

Článek 42 Národní shromáždění má pravomoc dát souhlas k ratifikaci smluv týkajících se mezinárodních organizací, smluv o vzájemné pomoci, smluv o míru, smluv o obchodu, smluv o finančním zatížení státu nebo občanů, smluv souvisejících s legislativními záležitostmi nebo smluv o vyhlášení války jinému státu.

Článek 43 Národní shromáždění vyžaduje předložení dokumentů, účast svědků nebo přednesení stanovisek pro kontrolu státních záležitostí.

Článek 44 Předseda vlády, ministři a vládní úředníci se mohou zúčastnit schůzí Národního shromáždění, vyjadřovat své názory a odpovídat na dotazy, a pokud o to Národní shromáždění požádá, musejí se zúčastnit schůze a odpovědět na otázky.

Článek 45 Národní shromáždění může zkoumat kvalifikaci svých členů, stanovovat si svůj jednací řád a rozhodovat o trestech pro své členy. K vyloučení člena z Národního shromáždění je nutný souhlas dvou třetin z celkového počtu členů.

Článek 46 V případě, že prezident, místopředseda, předseda vlády, členové Státní rady, vedoucí kontrolního výboru, soudci a další veřejní činitelé poruší při výkonu svých úřadů ústavu nebo jiný zákon, může Národní shromáždění přijmout usnesení na odvolání z funkce. Návrh na impeachment vyžaduje společný podpis nejméně 50 poslanců, k přijetí usnesení je nutná přítomnost a souhlas nejméně dvou třetin členů.

Článek 47 Za účelem projednávání případů impeachmentu se zřizuje soud, který bude případy obžaloby projednávat. U soudu, který projednává impeachment vykonává funkci soudce místopředseda a jako přisedící slouží 5 soudců Nejvyššího soudu a 5 členů Národního shromáždění. Při souzení prezidenta nebo předsedy plní povinnosti předsedy předseda Nejvyššího soudu. Verdikt o impeachmentu vyžaduje dvoutřetinovou většinu hlasů soudců. Rozhodnutí o impeachmentu je omezeno na odvolání z veřejné funkce. Toto rozhodnutí však nezbavuje občanskoprávní ani trestní odpovědnosti.

Článek 48 Poslanci Národního shromáždění nemohou být současně členy zastupitelstev.

Článek 49 Během zasedání Národního shromáždění nesmí být žádný člen Národního shromáždění zatčen nebo zadržen bez souhlasu Národního shromáždění, s výjimkou kdy je člen přistihnut při činu a dojde-li k zadržení poslance před zasedáním Národního shromáždění, bude takový poslanec ze zasedání uvolněn, požádá-li o to Národní shromáždění.

Článek 50 Členové Národního shromáždění nenesou mimo Národní shromáždění odpovědnost za žádné prohlášení nebo hlasování, ke kterému dojde v Národním shromáždění.

Hlava čtvrtá

Vláda

(1) Prezident republiky

Článek 51 Prezident je hlavou výkonné moci a zastupuje zemi vůči zahraničí.

Článek 52 Nemůže-li prezident z jakéhokoli důvodu vykonávat svou funkci, jedná jménem prezidenta místopředseda a v případě, že prezident i místopředseda nemohou vykonávat své povinnosti, jedná jejich jménem předseda vlády.

Článek 53 Prezidenta a viceprezidenta volí Národní shromáždění tajným hlasováním. O volbě rozhoduje souhlas dvou třetin přítomných členů Národního shromáždění za přítomnosti dvou třetin z celkového počtu členů. Pokud žádný kandidát nezíská dvě třetiny hlasů, proběhne druhé kolo hlasování. V případě, že ve druhém kole volby nezíská žádný kandidát dvě třetiny hlasů, koná se druhé kolo pro dva kandidáty s nejvyšším počtem hlasů, kandidát, který obdrží většinu hlasů, bude zvolen. Prezident a viceprezident nemohou současně působit jako předseda vlády nebo členové Národního shromáždění.

Článek 54 Předtím, než se prezident ujme svého úřadu, složí tento slib: „Slavnostně přísahám lidu, že budu dodržovat ústavu, podporovat blaho lidu a poctivě plnit povinnosti prezidenta při obraně státu.“

Článek 55 Funkční období prezidenta a místopředsedy je čtyřleté. Mohou však být jednou znovuzvoleni. Místopředseda vykonává funkci, dokud je ve funkci prezident.

Článek 56 Po uplynutí funkčního období prezidenta a místopředsedy bude nejpozději 30 dní před uplynutím funkčního období zvolen nástupce. V případě uvolnění funkce prezidenta nebo místopředsedy je neprodleně zvolen jeho nástupce.

Článek 57 Prezident má právo, pokud chybí čas ke svolání Národního shromáždění, vydávat příkazy nebo činit potřebné finanční dispozice, pokud je nutné přijmout neodkladná opatření k udržení veřejného pořádku a bezpečnosti v případě občanské války, nebezpečné situace vyplývající ze zahraničních vztahů, v případě přírodní katastrofy nebo v důsledku vážné hospodářské nebo finanční krize. Takové příkazy nebo opatření musí být neprodleně oznámeny Národnímu shromáždění ke schválení. Pokud se nezíská souhlas Národního shromáždění, pozbývají tyto příkazy a opatření účinnosti a prezident to musí bez prodlení vyhlásit.

Článek 58 Prezident může vydávat příkazy v rámci jeho pravomocí a příkazy k věcem nezbytným k výkonu práva.

Článek 59 Prezident uzavírá a ratifikuje smlouvy, vyhláší válku, uzavírá mír a přijímá diplomatické mise.

Článek 60 Prezident se účastní Národního shromáždění, vystupuje na něm v důležitých státních záležitostech nebo se vyjadřuje prostřednictvím písemné zprávy.

Článek 61 Prezident velí ozbrojeným silám. Organizaci a sestavování ozbrojených sil stanoví zákon.

Článek 62 Prezident jmenuje a odvolává veřejné funkcionáře v souladu s ústavou a zákonem.

Článek 63 Prezident má pravomoc udělit milost, zmírnit trest a obnovit práva v souladu se zákonem. K udělení všeobecné amnestie je nutný souhlas Národního shromáždění.

Článek 64 Prezident vyhlásí stanné právo v souladu se zákonem.

Článek 65 Prezident uděluje medaile a další vyznamenání.

Článek 66 Úkony prezidenta týkající se státních záležitostí se vyhotovují písemně a všechny dokumenty musí obsahovat podpis předsedy vlády a příslušného člena Státní rady. Totéž platí pro vojenské záležitosti.

Článek 67 Prezident nesmí být během výkonu funkce trestně stíhán, s výjimkou případů, kdyby se dopustil trestného činu občanské války nebo devizového zločinu.

(2) Státní rada

Článek 68 Státní rada je kolegiální orgán skládající se z prezidenta, předsedy vlády a dalších členů Státní rady a rozhoduje o důležitých národních politikách, které spadají pod pravomoci prezidenta.

Článek 69 Se souhlasem Národního shromáždění jmenuje prezident předsedu vlády. Je-li po všeobecných volbách svoláno nové Národní shromáždění, je třeba znovu získat souhlas se jmenováním předsedy vlády. Členy Státní rady jmenuje prezident. Celkový počet členů státní rady včetně předsedy musí být vyšší než 8, ale ne více než 15. Voják nemůže být jmenován předsedu nebo členem Státní rady, pokud neodstoupí z aktivní služby.

Článek 70 Zasedání Státní rady řídí prezident. Předseda vlády je nápomocen prezidentovi a stává se místopředsedou Státní rady.

Článek 71 Rozhodnutí Státní rady jsou schvalována většinou hlasů. Prezident má právo hlasovat v usneseních a v případě rovnosti hlasů má prezident právo rozhodnout.

Článek 72 Následující záležitosti budou předloženy Státní radě k rozhodnutí:

1. základní plány a zásady státní správy
2. záležitosti týkající se návrhů smluv, vyhlášení války, uzavření míru a další důležité zahraniční strategie
3. návrh změny ústavy, návrhy legislativy, prezidentské dekrety
4. záležitosti týkající se návrhu rozpočtu, vypořádání, urgentní finanční dispozice a rezervních výdajů
5. záležitosti týkající se žádosti o mimořádné zasedání Národního shromáždění
6. vyhlášení a ukončení stanného práva
7. důležité vojenské záležitosti
8. záležitosti týkající se udělení vyznamenání, milosti, zmírnění trestu a obnovy práv
9. určení spojení mezi správními útvary a jejich pravomocí
10. prověřování peticí předložených nebo postoupených vládě

11. záležitosti týkající se jmenování a odvolání soudců Nejvyššího soudu, generálního prokurátora, vedoucího kontrolní rady, ředitele Národní univerzity, velvyslanců, ministrů, vrchního velitele ozbrojených sil, náčelníka štábu ozbrojených sil a dalších veřejných činitelů, manažerů významných národních podniků určených zákonem
12. záležitosti týkající se stanovení a fungování důležitých strategií každého správního útvaru
13. další záležitosti předložené předsedou vlády nebo členy Státní rady

(3) Správní odbory

Článek 73 Vedoucí výkonné moci jsou jmenováni prezidentem z řad členů Státní rady. Předseda vlády na příkaz prezidenta kontroluje a dohlíží na vedoucí každého správního odboru a má na starosti administrativní záležitosti, které nejsou přiděleny žádnému konkrétnímu správnímu odboru.

Článek 74 Předseda vlády nebo vedoucí každého správního útvaru mohou vydat nařízení předsedy vlády nebo ministerské nařízení z moci úřední nebo na základě zvláštní delegace s ohledem na povinnosti, které zastávají

Článek 75 Organizaci a rozsah povinností každého správního odboru stanoví zákon.

Hlava pátá

Soudy

Článek 76 Soudní moc je svěřena soudům složeným ze soudců. Organizaci Nejvyššího soudu a soudů nižších stupňů určuje zákon. Kvalifikace soudců je dána zákonem.

Článek 77 Soudci soudí nezávisle v souladu s ústavou a zákony.

Článek 78 Předsedu Nejvyššího soudu jmenuje prezident se schválením Národního shromáždění.

Článek 79 Funkční období soudců je na deset let a za podmínek stanovených zákonem mohou být jmenováni znovu.

Článek 80 Soudci nesmějí být zbaveni funkce, dočasně odvoláni z funkce nebo se jim nesmí snížit platy s výjimkou obžaloby nebo trestního nebo disciplinárního řízení.

Článek 81 Nejvyšší soud má pravomoc s konečnou platností přezkoumat, zda jsou nařízení a ustanovení v souladu s ústavou a zákony. Pokud rozhodnutí případu závisí na zjištění ústavnosti, postupuje soud podle rozhodnutí Ústavního výboru. Předsedou Ústavního výboru je místopředseda a členy jsou 5 soudců Nejvyššího soudu a 5 členů Národního shromáždění. Aby byl zákon prohlášen za protiústavní, je nutný souhlas dvou třetin a více členů. Organizaci a agendu Ústavní rady stanoví zákon.

Článek 82 Nejvyšší soud může stanovit vnitřní předpisy týkající se pravidel a běžných záležitostí.

Článek 83 Soudní líčení a rozsudek jsou zveřejněny, ale mohou být neveřejné rozhodnutím soudu, pokud existuje obava z narušení veřejného klidu a pořádku nebo ohrožení veřejné morálky.

Hlava šestá

Ekonomika

Článek 84 Hospodářský řád Korejské republiky je založen na realizaci sociální spravedlnosti, rozvoji vyváženého národního hospodářství, které umožňuje všem občanům plnit základní požadavky života. V těchto mezích je zaručena ekonomická svoboda každého jednotlivce.

Článek 85 Nerostné a jiné důležité podzemní zdroje, vodní zdroje, vodní energie a přírodní energie dostupné pro hospodářské využití budou ve vlastnictví státu. V případě veřejné potřeby se vývoj a použití licencuje na dobu určitou nebo ruší podle ustanovení zákona.

Článek 86 Zemědělská půda se přiděluje zemědělcům a způsob rozdělení, rozsah držby a hranice vlastnictví jsou stanoveny zákonem.

Článek 87 Podniky veřejného charakteru s důležitými dopravními, telekomunikačními, finančními, pojišťovacími, elektrotechnickými, opravárenskými, vodárenskými a veřejnými službami budou řízeny státem. Vyžaduje-li to veřejná potřeba licencování pro soukromé použití nebo zrušení licence se provádí v souladu se zákonem. Zahraniční obchod je pod kontrolou státu.

Článek 88 Za účelem uspokojení naléhavých potřeb obrany státu nebo národního života budou soukromé podniky převedeny do státního nebo veřejného vlastnictví nebo jejich řízení bude svěřeno pod dohled nebo kontrolu státu, bude-li to považováno za naléhavě nutné a v souladu se zákonem.

Článek 89 Třetí odstavec článku 15 této ústavy se použije na zrušení licence, vyvlastnění, použití nebo omezení majetku podle článků 85-88.

Hlava sedmá

Finance

Článek 90 Druhy daní a daňové sazby stanoví zákon.

Článek 91 Vláda předkládá Národnímu shromáždění na začátku řádné schůze každého výročního zasedání k rozhodnutí rozpočet zahrnující veškeré příjmy a výdaje na rozpočtový rok. V případě, že zvláštní výplata pokrývá období delší než jeden rok, zřídí Národní

shromáždění kontinuální fond. Národní shromáždění nemůže bez souhlasu vlády zvýšit výši jakékoliv položky vládního rozpočtu, ani zřídit novou výdajovou položku.

Článek 92 Získání státního dluhopisu nebo uzavření jakékoliv smlouvy, kterou má státní pokladna mimo státní rozpočet, podléhá rozhodnutí Národního shromáždění.

Článek 93 K přidělení rezervních fondů na nepředvídatelné mimorozpočtové nebo nadrozpočtové výdaje je třeba předem získat usnesení Národního shromáždění. Výdaje rezervního fondu musí schválit Národní shromáždění.

Článek 94 Národní shromáždění hlasuje o rozpočtu před začátkem fiskálního roku. Nedojde-li k ustanovení rozpočtu z nevyhnutelných důvodů, sestaví Národní shromáždění rozpočtové provizorium do jednoho měsíce a v této lhůtě rozhodne o řádném rozpočtu.

Článek 95 Zúčtování příjmů a výdajů země každoročně kontroluje kontrolní rada. Vláda předloží Národnímu shromáždění na zasedání vyúčtování spolu s inspekční zprávou o šetření kontrolní komise. Organizace a pravomoci revizní rady jsou stanoveny zákonem.

Hlava osmá

Místní autonomie

Článek 96 Místní samosprávy spravují svůj majetek a plní své administrativní úkoly v rámci vyhlášek a plní další úkoly, které jim stanovuje zákon. Místní samosprávy mohou vydávat nařízení a stanovovat samosprávné předpisy v souladu se zákony.

Článek 97 Záležitosti organizace a činnosti územních samosprávných celků stanoví zákon. Každá místní vláda má radu. Organizaci a působnost zastupitelstev a volbu členů stanoví zákon.

Hlava devátá

Ústavní novela

Článek 98 Návrh na změnu ústavy se podává se souhlasem prezidenta nebo alespoň jedné třetiny všech členů Národního shromáždění. Návrhy na změnu ústavy veřejně vyhláší prezident. Výpovědní lhůta uvedená v předchozím odstavci činí nejméně 30 dní. Usnesení o změně ústavy se přijímá se souhlasem nejméně dvou třetin všech členů Národního shromáždění. Je-li přijato usnesení o změně ústavy, prezident jej neprodleně vyhlásí.

Hlava desátá

Dodatek

Článek 99 Tato ústava vstoupí v platnost dnem vyhlášení předsedou Národního shromáždění, které tuto ústavu vydalo. Ustanovení, která nelze provést bez přijetí zákona, však nabývají účinnosti od nabytí účinnosti zákona,

Článek 100 Stávající stanovy jsou účinné, pokud nejsou v rozporu s touto ústavou.

Článek 101 Národní shromáždění, které přijalo tuto ústavu, může uzákonit zvláštní zákon, který krátkodobě trestá kruté protinárodní činy před 15. srpnem roku čtyři tisíce dvě stě sedmdesát osm.²

Článek 102 Národní shromáždění, které přijalo tuto ústavu, vykonává svou pravomoc jako Národní shromáždění podle této ústavy a funkční období jeho členů je dva roky ode dne otevření Národního shromáždění.

Článek 103 Veřejní funkcionáři ve funkci v době, kdy tato ústava vstoupí v platnost, pokračují ve výkonu své funkce, dokud je nezastoupí osoba zvolená nebo jmenovaná podle této ústavy.

Dodatek <č. 1, 17. 7. 1948>

Předseda Národního shromáždění Korejské republiky tímto vyhláší ústavu Korejské republiky přijatou Národním shromážděním Korejské republiky.

17. 7. 4281

Předseda Národního shromáždění Korejské republiky I Sŭng-man

---

² Západního kalendáře rok 1945

Příloha 2: Překlad Ústavy Korejské republiky z roku 1952

Ústava Korejské republiky

[prosazení 7. 7. 1952] [Ústava č. 2, 7. 7. 1952, částečná revize]

Preambule

My, lid Koreje, se zárnou dlouhotrvající tradicí a historií, následujíc ducha Hnutí 1. března, jsme založili Korejskou republiku. Následujeme nezdolného ducha nezávislosti a nyní, v této době zapojeni do obnovy demokratické, nezávislé země, jsme rozhodnutí upevnit národní jednotu spravedlností, lidskostí, bratrskou láskou a odstraněním všeho druhu zla ve společnosti, nabídnout rovné příležitosti každému člověku, zajistit co nejúplnější rozvoj rovnosti jedince ve všech oblastech politického, hospodářského, sociálního a kulturního života, a umožnit každému vyvinout maximální úsilí, aby vykonával své povinnosti a závazky. Pod praporem spravedlnosti, lidskosti a bratrství zajistíme podporu pro blaho lidu, udržení trvalého mezinárodního míru, eliminace všech druhů agrese, despotismu a chudoby, a tím garantujeme bezpečnost, svobodu a štěstí, sobě i našemu potomstvu. Tímto ustanovujeme tuto ústavu 12. července roku čtyři tisíce dvě stě osmdesát jedna³ v Národním shromáždění složeném z našich svobodně a řádně zvolených zástupců.

Hlava první

Všeobecná ustanovení

Článek 1 Korejská republika je demokratickou republikou.

Článek 2 Suverenita Korejské republiky patří lidu a veškerá moc pochází od lidu.

Článek 3 Požadavky pro získání občanství Korejské republiky jsou stanoveny zákonem.

Článek 4 Územím Korejské republiky je Korejský poloostrov a jeho přilehlé ostrovy.

Článek 5 Korejská republika má povinnost respektovat a garantovat svobodu, rovnost a kreativitu každého jednotlivce ve všech oblastech politiky, ekonomiky, společnosti a kultury, chránit je a zprostředkovávat je za účelem zlepšení veřejného blaha.

Článek 6 Korejská republika odmítá všechny agresivní války. Posláním ozbrojených sil je plnit posvátnou povinnost obrany státu.

Článek 7 Ratifikované a vyhlášené mezinárodní smlouvy a obecně uznávaná pravidla mezinárodního práva mají stejnou sílu jako vnitrostátní právo. Právní postavení cizinců je garantováno v rámci mezinárodního práva a mezinárodních smluv.

Hlava druhá

Práva a povinnosti občanů

---

³ Západního kalendáře rok 1948

Článek 8 Všichni občané jsou si před zákonem rovni a nejsou diskriminováni v žádné oblasti politického, ekonomického a společenského života na základě pohlaví, náboženství nebo sociálního postavení. Systém zvláštní společenské třídy není vůbec uznáván a nelze jej vytvořit v žádné podobě. Udělení medailí a jiných vyznamenání je výhradně pro čest příjemce a nezakládá žádná privilegia.

Článek 9 Všichni občané mají osobní svobodu. Pokud to není v souladu se zákonem, nesmí dojít k žádnému zatčení, zadržení, prohlídce, výslechu, trestu a nucené práci. Zatčení, zadržení a prohlídka vyžadují soudní příkaz. Pokud však existuje obava z útěku současného zločince nebo ze zničení důkazů, může vyšetřovací agentura požádat o vydání zatykače ex post facto za podmínek stanovených zákonem. Je-li kdokoli zatčen nebo zadržen, je zaručeno právo na okamžitou pomoc právního zástupce a právo požadovat soud o přezkoumání žádosti.

Článek 10 Žádný z občanů nesmí být omezován ve svobodě pobytu a pohybu, ani nesmí být napadnuto nebo prohledáno jejich obydlí, pokud to není v souladu se zákonem.

Článek 11 Soukromí korespondence všech občanů zůstane nedotčeno, pokud [porušení soukromí] není v souladu se zákonem.

Článek 12 Všichni občané mají svobodu náboženského vyznání a svědomí. Neexistuje žádné státní náboženství, náboženství je odděleno od politiky.

Článek 13 Žádný z občanů nesmí být omezován ve své svobodě projevu, tisku, shromažďování a sdružování, s výjimkou případů, kdy je [porušení těchto svobod] v souladu se zákonem.

Článek 14 Všichni občané mají svobodu vědy a umění. Práva autorů, vynálezců a umělců jsou chráněna zákonem.

Článek 15 Vlastnická práva jsou zaručena. Jejich rozsah a omezení stanoví zákon. Výkon vlastnických práv musí být v souladu s veřejným blahem. Vyvlastnění, využití nebo omezení vlastnických práv v souladu s veřejnými potřebami bude doprovázeno zaplacením přiměřené náhrady stanovené zákonem.

Článek 16 Všichni občané mají právo na rovné příležitosti ke vzdělání. Alespoň základní vzdělání je povinné a bezplatné. Na všechny vzdělávací instituce dohlíží stát a vzdělávací systém je dán zákonem.

Článek 17 Všichni občané mají právo a povinnost pracovat. Normy pracovních podmínek stanoví zákon. Práce žen a dětí požívá zvláštní ochranu.

Článek 18 V rámci zákona je zaručena svoboda sdružování, kolektivního vyjednávání a svoboda kolektivního jednání. V ziskových soukromých podnicích mají pracovníci podle ustanovení zákona právo na rovný podíl na rozdělení zisku.

Článek 19 Občané, kteří nejsou schopni se živit pro stáří, nemoc nebo jinou ztrátu pracovní schopnosti jsou chráněni státem podle ustanovení zákona.

Článek 20 Manželství je založeno na rovnosti muže a ženy. Čistota manželství a zdraví rodiny jsou státem zvláště chráněny.

Článek 21 Všichni občané mají právo podávat písemné petice u každého státního úřadu. Stát je povinen takové petice přezkoumat.

Článek 22 Všichni občané mají právo být souzeni podle zákona soudcem, kterého stanoví zákon.

Článek 23 Žádný občan nesmí být stíhán za čin, který v době spáchání nebyl trestným činem, ani být dvakrát souzen za stejný čin.

Článek 24 Každý obviněný má právo na bezodkladné veřejné projednání věci, není-li k [odložení veřejného projednání věci] ospravedlnitelný důvod. Je-li osoba, která byla zadržena a obviněna z trestného činu, zproštěna obžaloby, může za podmínek stanovených zákonem požadovat od státu odškodnění.

Článek 25 Všichni občané mají právo volit veřejné činitele v souladu s ustanoveními zákona.

Článek 26 Všichni občané mají právo zastávat veřejnou funkci v souladu s ustanoveními zákona.

Článek 27 Veřejným činitelům je svěřena suverenita lidu a po celou dobu [funkce] se budou zodpovídat lidu. Občané mají právo podat petici za odvolání veřejných činitelů, kteří se dopustili protiprávního jednání. Osoba, které protiprávním jednáním veřejného činitele vznikla škoda, se může domáhat náhrady škody po státu nebo veřejné organizaci. Samotní veřejní činitelé však nejsou zproštěni občanskoprávní nebo trestní odpovědnosti.

Článek 28 Svobody a práva lidu nesmí být opomíjeny z důvodu, že nejsou vyjmenovány v ústavě. Vynášení zákonů omezujících svobodu a práva lidu se omezí na případy, kdy je to nezbytné pro udržení pořádku a veřejného blaha.

Článek 29 Všichni občané mají ze zákona povinnost platit daně.

Článek 30 Všichni občané jsou povinni bránit národní území, jak předepisuje zákon.

Hlava třetí

Národní shromáždění

Článek 31 Zákonodárnou moc vykonává Národní shromáždění. Národní shromáždění se skládá z dolní a horní komory.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 32 Obě komory jsou složeny ze členů, kteří jsou voleni ve všeobecných, rovných, přímých nebo tajných volbách. Žádný člen nesmí být současně členem obou komor. Záležitosti týkající se počtu členů Národního shromáždění a jejich volby stanoví zákon.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 33 Funkční období členů dolní komory je čtyřleté. Funkční období členů horní komory je šestileté, a každé dva roky se jedna třetina obměňuje.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 34 Řádné zasedání Národního shromáždění se schází jednou ročně 20. prosince. Případně-li na tento den státní svátek, koná se jednání následující den.

Článek 35 V případě naléhavé události vyhlásí předseda vlády na žádost prezidenta, nejméně jedné čtvrtiny členů dolní komory nebo nejméně jedné poloviny členů horní komory mimořádnou schůzi Národního shromáždění.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 36 Dolní komora volí jednoho předsedu a dva místopředsedy. Horní komoře předsedá viceprezident a volí se dva místopředsedové. Společnému zasedání obou komor předsedá předseda horní komory.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 37 Nestanoví-li ústava nebo zákon o Národním shromáždění jinak, hlasuje každá komora za přítomnosti většiny svých členů.

Neshodnou-li se obě komory ohledně návrhů zákonů, rozhodne většina hlasů při společné schůzi obou komor, na které je přítomna nadpoloviční většina členů každé komory.

Předseda dolní komory má právo hlasovat v usneseních.

Předsedové obou komor mají rozhodující hlas v případě rovnosti hlasů v usnesení.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 38 Schůze Národního shromáždění jsou veřejné. Usnesením se může však konat tajné zasedání každé komory [zvlášť] nebo společné zasedání obou komor.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 39 Návrhy zákonů mohou předkládat členové Národního shromáždění a vláda. Legislativní návrhy zákonů, návrhy zákonů o rozpočtu a jiné návrhy musí být nejdříve předloženy dolní komoře. Návrhy zákonů o jmenování viceprezidenta nebo předsedy Nejvyššího soudu mohou být předloženy nejprve horní komoře. Návrh zákona, který byl v prvním kole zamítnut, nemůže být převeden na jinou komoru.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 40 Návrh zákona schválený Národním shromážděním je postoupen vládě a prezident jej do 15 dnů vyhlásí. V případě námitek proti postoupenému návrhu zákona, podá prezident písemnou zprávu a vrátí návrh členům obou komor k posouzení. Pokud návrh projde oběma komorami Národního shromáždění se souhlasem alespoň dvou třetin členů za přítomnosti alespoň dvou třetin poslanců, nabývá zákon právní moci. Není-li návrh zákona vrácen Národnímu shromáždění do 15 dnů od jeho předání vládě, nabývá právní moci jako zákon. Prezident neprodleně vyhlásí zákony ustanovené podle předchozích dvou odstavců. Není-li uvedeno jinak, zákon nabývá účinnosti 20 dnů ode dne vyhlášení.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 41 Národní shromáždění projednává a rozhoduje o návrhu zákona o rozpočtu.

Článek 42 Národní shromáždění má pravomoc dát souhlas k ratifikaci smluv týkajících se mezinárodních organizací, smluv o vzájemné pomoci, smluv o míru, smluv o obchodu, smluv o finančním zatížení státu nebo občanů, smluv souvisejících s legislativními záležitostmi nebo smluv o vyhlášení války jinému státu.

Článek 43 Národní shromáždění vyžaduje předložení dokumentů, účast svědků nebo přednesení stanovisek pro kontrolu státních záležitostí.

Článek 44 Předseda vlády, ministři a vládní úředníci se mohou zúčastnit schůzí Národního shromáždění, vyjadřovat své názory a odpovídat na dotazy, a pokud o to Národní shromáždění požádá, musejí se zúčastnit schůze a odpovědět na otázky.

Článek 45 Každá komora může zkoumat kvalifikaci svých členů, stanovit si jednací řád a tresty pro své členy. K vyloučení člena komory je nutný dvoutřetinový souhlas většiny členů komory.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 46 V případě, že prezident, místopředseda, předseda vlády, členové Státní rady, vedoucí kontrolního výboru, soudci a další veřejní činitelé poruší při výkonu svých úřadů ústavu nebo jiný zákon, může Národní shromáždění přijmout usnesení na odvolání z funkce. Návrh na impeachment vyžaduje společný podpis nejméně 50 poslanců dolní komory, k přijetí usnesení je nutná přítomnost nejméně dvou třetin členů a souhlas nejméně dvou třetin členů každé komory.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 47 Za účelem projednávání případů impeachmentu se zřizuje soud, který bude případy obžaloby projednávat. U soudu, který projednává impeachment, vykonává funkci soudce místopředseda a jako přísedící slouží 5 soudců Nejvyššího soudu a 5 členů horní komory Národního shromáždění. Při souzení prezidenta nebo předsedy plní povinnosti předsedy

předseda Nejvyššího soudu. Verdikt o impeachmentu vyžaduje dvoutřetinovou většinu hlasů soudců. Rozhodnutí o impeachmentu je omezeno na odvolání z veřejné funkce. Toto rozhodnutí však nezabavuje občanskoprávní ani trestní odpovědnosti.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 48 Poslanci Národního shromáždění nemohou být současně členy zastupitelstev.

Článek 49 Žádný poslanec Národního shromáždění nesmí být zatčen nebo zadržen bez jeho souhlasu v průběhu zasedání, s výjimkou přistižení při činu, a pokud je člen zatčen nebo zadržen před zasedáním, bude na žádost během zasedání propuštěn na svobodu.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 50 Členové Národního shromáždění nenesou mimo Národní shromáždění odpovědnost za žádné prohlášení nebo hlasování, ke kterému dojde v Národním shromáždění.

Hlava čtvrtá

Vláda

(1) Prezident republiky

Článek 51 Prezident je hlavou výkonné moci a zastupuje zemi vůči zahraničí.

Článek 52 Nemůže-li prezident z jakéhokoli důvodu vykonávat svou funkci, jedná jménem prezidenta místopředseda a v případě, že prezident i místopředseda nemohou vykonávat své povinnosti, jedná jejich jménem předseda vlády.

Článek 53 Prezident a viceprezident jsou voleni ve všeobecných, rovných, přímých nebo tajných volbách lidu.

Mají-li být prezident a viceprezident zvoleni v době uzavření Národního shromáždění, předsedové obou komor vyhlásí zasedání Národního shromáždění, aby mohli převzít volební zprávu a oznámit ji.

Zpráva o sečtení hlasovacích lístků u prezidentských nebo viceprezidentských voleb se zašle předsedovi horní komory poté, co volební komise zvláštních měst a provincií sečte a zapečetí počet hlasů, které kandidát získal.

Předseda horní komory neprodleně oznámí zvoleného prezidenta nebo viceprezidenta sečtením získaných hlasů z předchozího odstavce na veřejné schůzi obou komor, které se účastní většina členů obou komor.

O volbě prezidenta a viceprezidenta rozhoduje nejvyšší počet hlasů.

Pokud jsou dva nebo více kandidátů s nejvyšším počtem hlasů, bude vítěz určen většinou hlasů na společné schůzi obou komor Národního shromáždění, jak je uvedeno v předchozím odstavci.

Záležitosti týkající se volby prezidenta a viceprezidenta stanoví zákon.

Prezident a viceprezident nemohou současně působit jako předseda vlády nebo jako členové Národního shromáždění.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 54 Prezident při nástupu do funkce skládá následující slib na společné schůzi obou komor. „Slavnostně přísahám lidu, že budu dodržovat ústavu, podporovat blaho lidu a poctivě plnit povinnosti prezidenta při obraně státu.“

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 55 Funkční období prezidenta a místopředsedy je čtyřleté. Mohou však být jednou znovuzvoleni. Místopředseda vykonává funkci, dokud je ve funkci prezident.

Článek 56 Po uplynutí funkčního období prezidenta a místopředsedy bude nejpozději 30 dní před uplynutím funkčního období zvolen nástupce. V případě uvolnění funkce prezidenta nebo místopředsedy je neprodleně zvolen jeho nástupce.

Článek 57 Prezident má právo, pokud chybí čas ke svolání Národního shromáždění, vydávat příkazy nebo činit potřebné finanční dispozice, pokud je nutné přijmout neodkladná opatření k udržení veřejného pořádku a bezpečnosti v případě občanské války, nebezpečné situace vyplývající ze zahraničních vztahů, v případě přírodní katastrofy nebo v důsledku vážné hospodářské nebo finanční krize. Takové příkazy nebo opatření musí být neprodleně oznámeny Národnímu shromáždění ke schválení. Pokud se nezíská souhlas Národního shromáždění, pozbývají tyto příkazy a opatření účinnosti a prezident to musí bez prodlení vyhlásit.

Článek 58 Prezident může vydávat příkazy v rámci jeho pravomocí a příkazy k věcem nezbytným k výkonu práva.

Článek 59 Prezident uzavírá a ratifikuje smlouvy, vyhláší válku, uzavírá mír a přijímá diplomatické mise.

Článek 60 Prezident se účastní Národního shromáždění, vystupuje na něm v důležitých státních záležitostech nebo se vyjadřuje prostřednictvím písemné zprávy.

Článek 61 Prezident velí ozbrojeným silám. Organizaci a sestavování ozbrojených sil stanoví zákon.

Článek 62 Prezident jmenuje a odvolává veřejné funkcionáře v souladu s ústavou a zákonem.

Článek 63 Prezident má pravomoc udělit milost, zmírnit trest a obnovit práva v souladu se zákonem. K udělení všeobecné amnestie je nutný souhlas Národního shromáždění.

Článek 64 Prezident vyhlásí stanné právo v souladu se zákonem.

Článek 65 Prezident uděluje medaile a další vyznamenání.

Článek 66 Úkony prezidenta týkající se státních záležitostí se vyhotovují písemně a všechny dokumenty musí obsahovat podpis předsedy vlády a příslušného člena Státní rady. Totéž platí pro vojenské záležitosti.

Článek 67 Prezident nesmí být během výkonu funkce trestně stíhán, s výjimkou případů, kdyby se dopustil trestného činu občanské války nebo devizového zločinu.

(2) Státní rada

Článek 68 Státní rada je kolegiální orgán skládající se z prezidenta, předsedy vlády a dalších členů Státní rady a rozhoduje o důležitých národních politikách, které spadají pod pravomoci prezidenta.

Článek 69 Předsedu vlády jmenuje prezident a musí být schválen Národním shromážděním. Když se po všeobecných volbách členů dolní komory otevře nové Národní shromáždění, je třeba znovu získat souhlas se jmenováním předsedy vlády. Pokud je post předsedy vlády neobsazený, je třeba do 10 dnů požádat o schválení předchozího odstavce. Členy Státní rady jmenuje a odvolává prezident na návrh předsedy vlády. Celkový počet členů Státní rady nesmí být nižší jak 8 a vyšší než 15. Voják nemůže být jmenován předsedou vlády nebo členem Státní rady, pokud nebyl propuštěn z aktivní služby.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 70 (1) Zasedání Státní rady řídí prezident.

(2) Předseda vlády je nápomocen prezidentovi a stává se místopředsedou Státní rady.

(3) Předseda vlády a členové Státní rady nesou společnou odpovědnost vůči Národnímu shromáždění za obecné a státní záležitosti, které spadají pod pravomoci Státní rady a přebírají individuální odpovědnost za své činy. [Nově zřízeno 7. 7. 1952]

Článek 70.2 Vynese-li dolní komora usnesení o nedůvěře Státní radě nebo dolní komoře poté, co se poprvé sešla po všeobecných volbách do dolní komory a nezíská usnesení o důvěře, Státní rada podá hromadnou demisi. Usnesení o důvěře nebo nedůvěře Státní rady se přijímá se souhlasem většiny členů Národního shromáždění po uplynutí více jak 24 hodin od podání návrhu. Dolní komora nemůže vyslovit nedůvěru Státní radě do jednoho roku od vytvoření Státní rady nebo bezprostředně po volbách. Usnesení o nedůvěře státní radě se souhlasem dvou třetin a více je možné učinit kdykoliv. Státní rada, která podala hromadnou demisi, vykonává své povinnosti, dokud nebude vytvořena nová Státní rada.

[Tento článek byl nově přidán 7. 7. 1952]

Článek 71 Rozhodnutí Státní rady jsou schvalována většinou hlasů. Prezident má právo hlasovat v usneseních a v případě rovnosti hlasů má prezident právo rozhodnout.

Článek 72 Následující záležitosti budou předloženy Státní radě k rozhodnutí:

1. základní plány a zásady státní správy
2. záležitosti týkající se návrhů smluv, vyhlášení války, uzavření míru a další důležité zahraniční strategie
3. návrh změny ústavy, návrhy legislativy, prezidentské dekrety
4. záležitosti týkající se návrhu rozpočtu, vypořádání, urgentní finanční dispozice a rezervních výdajů
5. záležitosti týkající se žádosti o mimořádné zasedání Národního shromáždění
6. vyhlášení a ukončení stanného práva
7. důležité vojenské záležitosti
8. záležitosti týkající se udělení vyznamenání, milosti, zmírnění trestu a obnovy práv
9. určení spojení mezi správními útvary a jejich pravomocí
10. prověřování peticí předložených nebo postoupených vládě
11. záležitosti týkající se jmenování a odvolání soudců Nejvyššího soudu, generálního prokurátora, vedoucího kontrolní rady, ředitele Národní univerzity, velvyslanců, ministrů, vrchního velitele ozbrojených sil, náčelníka štábu ozbrojených sil a dalších veřejných činitelů, manažerů významných národních podniků určených zákonem
12. záležitosti týkající se stanovení a fungování důležitých strategií každého správního útvaru
13. další záležitosti předložené předsedou vlády nebo členy Státní rady

(3) Správní odbory

Článek 73 Vedoucí každého správního odboru musí být členem Státní rady a je jmenován prezidentem na doporučení předsedy vlády. Předseda vlády na příkaz prezidenta kontroluje a dohlíží na vedoucí každého správního odboru a má na starosti administrativní záležitosti, které nejsou přiděleny žádnému konkrétnímu správnímu odboru.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 74 Předseda vlády nebo vedoucí každého správního útvaru mohou vydat nařízení předsedy vlády nebo ministerské nařízení z moci úřední nebo na základě zvláštní delegace s ohledem na povinnosti, které zastávají

Článek 75 Organizaci a rozsah povinností každého správního odboru stanoví zákon.

Hlava pátá

Soudy

Článek 76 Soudní moc je svěřena soudům složeným ze soudců. Organizaci Nejvyššího soudu a soudů nižších stupňů určuje zákon. Kvalifikace soudců je dána zákonem.

Článek 77 Soudci soudí nezávisle v souladu s ústavou a zákony.

Článek 78 Předsedu Nejvyššího soudu jmenuje prezident se schválením Národního shromáždění.

Článek 79 Funkční období soudců je na deset let a za podmínek stanovených zákonem mohou být jmenováni znovu.

Článek 80 Soudci nesmějí být zbaveni funkce, dočasně odvoláni z funkce nebo se jim nesmí snížit platy s výjimkou obžaloby nebo trestního nebo disciplinárního řízení.

Článek 81 Nejvyšší soud má pravomoc s konečnou platností přezkoumat, zda jsou nařízení a ustanovení v souladu s ústavou a zákony. Pokud rozhodnutí případu závisí na zjištění ústavnosti, postupuje soud podle rozhodnutí Ústavního výboru. Předsedou Ústavního výboru je místopředseda a členy jsou 5 soudců Nejvyššího soudu, 3 členové dolní komory Národního shromáždění a 2 členové horní komory. Aby byl zákon prohlášen za protiústavní, je nutný souhlas dvou třetin a více členů. Organizaci a agendu Ústavní rady stanoví zákon.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 82 Nejvyšší soud může stanovit vnitřní předpisy týkající se pravidel a běžných záležitostí.

Článek 83 Soudní líčení a rozsudek jsou zveřejněny, ale mohou být neveřejné rozhodnutím soudu, pokud existuje obava z narušení veřejného klidu a pořádku nebo ohrožení veřejné morálky.

Hlava šestá

Ekonomika

Článek 84 Hospodářský řád Korejské republiky je založen na realizaci sociální spravedlnosti, rozvoji vyváženého národního hospodářství, které umožňuje všem občanům plnit základní požadavky života. V těchto mezích je zaručena ekonomická svoboda každého jednotlivce.

Článek 85 Nerostné a jiné důležité podzemní zdroje, vodní zdroje, vodní energie a přírodní energie dostupné pro hospodářské využití budou ve vlastnictví státu. V případě veřejné potřeby se vývoj a použití licencuje na dobu určitou nebo ruší podle ustanovení zákona.

Článek 86 Zemědělská půda se přiděluje zemědělcům a způsob rozdělení, rozsah držby a hranice vlastnictví jsou stanoveny zákonem.

Článek 87 Podniky veřejného charakteru s důležitými dopravními, telekomunikačními, finančními, pojišťovacími, elektrotechnickými, opravárenskými, vodárenskými a veřejnými

službami budou řízeny státem. Vyžaduje-li to veřejná potřeba licencování pro soukromé použití nebo zrušení licence se provádí v souladu se zákonem. Zahraniční obchod je pod kontrolou státu.

Článek 88 Za účelem uspokojení naléhavých potřeb obrany státu nebo národního života budou soukromé podniky převedeny do státního nebo veřejného vlastnictví nebo jejich řízení bude svěřeno pod dohled nebo kontrolu státu, bude-li to považováno za naléhavě nutné a v souladu se zákonem.

Článek 89 Třetí odstavec článku 15 této ústavy se použije na zrušení licence, vyvlastnění, použití nebo omezení majetku podle článků 85-88.

Hlava sedmá

Finance

Článek 90 Druhy daní a daňové sazby stanoví zákon.

Článek 91 Vláda předkládá Národnímu shromáždění na začátku řádné schůze každého výročního zasedání k rozhodnutí rozpočet zahrnující veškeré příjmy a výdaje na rozpočtový rok. V případě, že zvláštní výplata pokrývá období delší než jeden rok, zřídí Národní shromáždění kontinuální fond. Národní shromáždění nemůže bez souhlasu vlády zvýšit výši jakékoliv položky vládního rozpočtu, ani zřídit novou výdajovou položku.

Článek 92 Získání státního dluhopisu nebo uzavření jakékoliv smlouvy, kterou má státní pokladna mimo státní rozpočet, podléhá rozhodnutí Národního shromáždění.

Článek 93 K přidělení rezervních fondů na nepředvídatelné mimorozpočtové nebo nadrozpočtové výdaje je třeba předem získat usnesení Národního shromáždění. Výdaje rezervního fondu musí schválit Národní shromáždění.

Článek 94 Národní shromáždění hlasuje o rozpočtu před začátkem fiskálního roku. Nedojde-li k ustanovení rozpočtu z nevyhnutelných důvodů, sestaví Národní shromáždění rozpočtové provizorium do jednoho měsíce a v této lhůtě rozhodne o řádném rozpočtu.

Článek 95 Zúčtování příjmů a výdajů země každoročně kontroluje kontrolní rada. Vláda předloží Národnímu shromáždění na zasedání vyúčtování spolu s inspekční zprávou o šetření kontrolní komise. Organizace a pravomoci revizní rady jsou stanoveny zákonem.

Hlava osmá

Místní autonomie

Článek 96 Místní samosprávy spravují svůj majetek a plní své administrativní úkoly v rámci vyhlášek a plní další úkoly, které jim stanovuje zákon. Místní samosprávy mohou vydávat nařízení a stanovovat samosprávné předpisy v souladu se zákony.

Článek 97 Záležitosti organizace a činnosti územních samosprávných celků stanoví zákon. Každá místní vláda má radu. Organizaci a působnost zastupitelstev a volbu členů stanoví zákon.

Hlava devátá
Ústavní novela

Článek 98 Návrh na změnu ústavy se podává se souhlasem prezidenta, nejméně jedné třetiny dolní komory nebo alespoň dvou třetin všech členů horní komory. Návrhy na změnu ústavy veřejně vyhláší prezident. Výpovědní lhůta uvedená v předchozím odstavci činí nejméně 30 dní. Usnesení o změně ústavy se přijímá se souhlasem nejméně dvou třetin z celkového počtu členů obou komor. Je-li přijato usnesení o změně ústavy, prezident jej neprodleně vyhlásí.

[text revidován 7. 7. 1952]

Hlava desátá
Dodatek

Článek 99 Tato ústava vstoupí v platnost dnem vyhlášení předsedou Národního shromáždění, které tuto ústavu vydalo. Ustanovení, která nelze provést bez přijetí zákona, však nabývají účinnosti od nabytí účinnosti zákona,

Článek 100 Stávající stanovy jsou účinné, pokud nejsou v rozporu s touto ústavou.

Článek 101 Národní shromáždění, které přijalo tuto ústavu, může uzákonit zvláštní zákon, který krátkodobě trestá kruté protinárodní činy před 15. srpnem roku čtyři tisíce dvě stě sedmdesát osm.⁴

Článek 102 Národní shromáždění, které přijalo tuto ústavu, vykonává svou pravomoc jako Národní shromáždění podle této ústavy a funkční období jeho členů je dva roky ode dne otevření Národního shromáždění.

Článek 103 Veřejní funkcionáři ve funkci v době, kdy tato ústava vstoupí v platnost, pokračují ve výkonu své funkce, dokud je nezastoupí osoba zvolená nebo jmenovaná podle této ústavy.

Dodatek [č. 2, 7. 7. 1952]

Tato ústava nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Ustanovení týkající se horní komory Národního shromáždění a předpisy vycházející z její existence nabývají účinnosti dnem ustanovení horní komory. Pokud nebude pro prosazení této ústavy vytvořena horní komora, záležitosti, které mají být řešeny na společné schůzi obou komor, bude řešit dolní komora a

---

⁴ Západního kalendáře rok 1945

záležitosti, které náleží předsedovy horní komory převezme předseda dolní komory. Do doby ustanovení horní komory o ní rozhoduje usnesení Národního shromáždění usnesením dolní komory. Členové Národního shromáždění jsou v době platnosti této ústavy členy dolní komory a jejich funkční období končí zároveň s koncem funkčního období členů Národního shromáždění. Členové horní komory Národního shromáždění zvolení poprvé od prosazení této ústavy se podle počtu jejich získaných hlasů v každém zvláštním městě a provincii rozdělí do prvního, druhého a třetího oddílu. Funkční období členů prvního oddílu je 6 let, funkční období členů druhého oddílu jsou 4 roky a funkční období členů třetího oddílu jsou 2 roky. Při stejném počtu hlasů se postupuje podle věku.

Příloha 3: Překlad Ústavy Korejské republiky z roku 1954

Ústava Korejské republiky

[prosazeno 29. 11. 1954] [Ústava č. 3, 29. 11. 1954, částečná revize]

Preambule

My, lid Koreje, se zárnou dlouhotrvající tradicí a historií, následujíc ducha Hnutí 1. března, jsme založili Korejskou republiku. Následujeme nezdolného ducha nezávislosti a nyní, v této době zapojeni do obnovy demokratické, nezávislé země, jsme rozhodnutí upevnit národní jednotu spravedlností, lidskostí, bratrskou láskou a odstraněním všeho druhu zla ve společnosti, nabídnout rovné příležitosti každému člověku, zajistit co nejúplnější rozvoj rovnosti jedince ve všech oblastech politického, hospodářského, sociálního a kulturního života, a umožnit každému vyvinout maximální úsilí, aby vykonával své povinnosti a závazky. Pod praporem spravedlnosti, lidskosti a bratrství zajistíme podporu pro blaho lidu, udržení trvalého mezinárodního míru, eliminace všech druhů agrese, despotismu a chudoby, a tím garantujeme bezpečnost, svobodu a štěstí, sobě i našemu potomstvu. Tímto ustanovujeme tuto ústavu 12. července roku čtyři tisíce dvě stě osmdesát jedna⁵ v Národním shromáždění složeném z našich svobodně a řádně zvolených zástupců.

Hlava první

Všeobecná ustanovení

Článek 1 Korejská republika je demokratickou republikou.

Článek 2 Suverenita Korejské republiky patří lidu a veškerá moc pochází od lidu.

Článek 3 Požadavky pro získání občanství Korejské republiky jsou stanoveny zákonem.

Článek 4 Územím Korejské republiky je Korejský poloostrov a jeho přilehlé ostrovy.

Článek 5 Korejská republika má povinnost respektovat a garantovat svobodu, rovnost a kreativitu každého jednotlivce ve všech oblastech politiky, ekonomiky, společnosti a kultury, chránit je a zprostředkovávat je za účelem zlepšení veřejného blaha.

Článek 6 Korejská republika odmítá všechny agresivní války. Posláním ozbrojených sil je plnit posvátnou povinnost obrany státu.

Článek 7 Ratifikované a vyhlášené mezinárodní smlouvy a obecně uznávaná pravidla mezinárodního práva mají stejnou sílu jako vnitrostátní právo. Právní postavení cizinců je garantováno v rámci mezinárodního práva a mezinárodních smluv.

Článek 7.2 Důležité záležitosti týkající se národní bezpečnosti, které mohou mít za následek omezení suverenity nebo územní změny Korejské republiky, budou, po schválení

---

⁵ Podle západního kalendáře rok 1948

Národním shromážděním předloženy ke schválení v národním referendu, toto potvrzení vyžaduje platné hlasy dvou třetin a více v národním referendu, kterého se zúčastnily minimálně dvě třetiny voličů oprávněných hlasovat ve volbě členů dolní komory.

Národní referendum uvedeno v předchozím odstavci bude učiněno do jednoho měsíce po schválení Národním shromážděním a podpisem více jak pěti sty tisíci voličů způsobilými hlasovat pro členy dolní komory.

Nedojde-li v celostátním referendu ke schválení, pozbývají záležitosti schválené Národním shromážděním podle odstavce 1 zpětně účinnosti.

Jednací řád národního referenda stanoví zákon.

[Tento článek byl nově založen 29. 11. 1954]

Hlava druhá

Práva a povinnosti občanů

Článek 8 Všichni občané jsou si před zákonem rovni a nejsou diskriminováni v žádné oblasti politického, ekonomického a společenského života na základě pohlaví, náboženství nebo sociálního postavení. Systém zvláštní společenské třídy není vůbec uznáván a nelze jej vytvořit v žádné podobě. Udělení medailí a jiných vyznamenání je výhradně pro čest příjemce a nezakládá žádná privilegia.

Článek 9 Všichni občané mají osobní svobodu. Pokud to není v souladu se zákonem, nesmí dojít k žádnému zatčení, zadržení, prohlídce, výslechu, trestu a nucené práci. Zatčení, zadržení a prohlídka vyžadují soudní příkaz. Pokud však existuje obava z útěku současného zločince nebo ze zničení důkazů, může vyšetřovací agentura požádat o vydání zatykače ex post facto za podmínek stanovených zákonem. Je-li kdokoli zatčen nebo zadržen, je zaručeno právo na okamžitou pomoc právního zástupce a právo požadovat soud o přezkoumání žádosti.

Článek 10 Žádný z občanů nesmí být omezován ve svobodě pobytu a pohybu, ani nesmí být napadnuto nebo prohledáno jejich obydlí, pokud to není v souladu se zákonem.

Článek 11 Soukromí korespondence všech občanů zůstane nedotčeno, pokud [porušení soukromí] není v souladu se zákonem.

Článek 12 Všichni občané mají svobodu náboženského vyznání a svědomí. Neexistuje žádné státní náboženství, náboženství je odděleno od politiky.

Článek 13 Žádný z občanů nesmí být omezován ve své svobodě projevu, tisku, shromažďování a sdružování, s výjimkou případů, kdy je [porušení těchto svobod] v souladu se zákonem.

Článek 14 Všichni občané mají svobodu vědy a umění. Práva autorů, vynálezců a umělců jsou chráněna zákonem.

Článek 15 Vlastnická práva jsou zaručena. Jejich rozsah a omezení stanoví zákon. Výkon vlastnických práv musí být v souladu s veřejným blahem. Vyvlastnění, využití nebo omezení vlastnických práv v souladu s veřejnými potřebami bude doprovázeno zaplacením přiměřené náhrady stanovené zákonem.

Článek 16 Všichni občané mají právo na rovné příležitosti ke vzdělání. Alespoň základní vzdělání je povinné a bezplatné. Na všechny vzdělávací instituce dohlíží stát a vzdělávací systém je dán zákonem.

Článek 17 Všichni občané mají právo a povinnost pracovat. Normy pracovních podmínek stanoví zákon. Práce žen a dětí požívá zvláštní ochranu.

Článek 18 V rámci zákona je zaručena svoboda sdružování, kolektivního vyjednávání a svoboda kolektivního jednání. V ziskových soukromých podnicích mají pracovníci podle ustanovení zákona právo na rovný podíl na rozdělení zisku.

Článek 19 Občané, kteří nejsou schopni se živit pro stáří, nemoc nebo jinou ztrátu pracovní schopnosti jsou chráněni státem podle ustanovení zákona.

Článek 20 Manželství je založeno na rovnosti muže a ženy. Čistota manželství a zdraví rodiny jsou státem zvláště chráněny.

Článek 21 Všichni občané mají právo podávat písemné petice u každého státního úřadu. Stát je povinen takové petice přezkoumat.

Článek 22 Všichni občané mají právo být souzeni podle zákona soudcem, kterého stanoví zákon.

Článek 23 Žádný občan nesmí být stíhán za čin, který v době spáchání nebyl trestným činem, ani být dvakrát souzen za stejný čin.

Článek 24 Každý obviněný má právo na bezodkladné veřejné projednání věci, není-li k [odložení veřejného projednání věci] ospravedlnitelný důvod. Je-li osoba, která byla zadržena a obviněna z trestného činu, zproštěna obžaloby, může za podmínek stanovených zákonem požadovat od státu odškodnění.

Článek 25 Všichni občané mají právo volit veřejné činitele v souladu s ustanoveními zákona.

Článek 26 Všichni občané mají právo zastávat veřejnou funkci v souladu s ustanoveními zákona.

Článek 27 Veřejným činitelům je svěřena suverenita lidu a po celou dobu [funkce] se budou zodpovídat lidu. Občané mají právo podat petici za odvolání veřejných činitelů, kteří se dopustili protiprávního jednání. Osoba, které protiprávním jednáním veřejného činitele vznikla

škoda, se může domáhat náhrady škody po státu nebo veřejné organizaci. Samotní veřejní činitelé však nejsou zproštěni občanskoprávní nebo trestní odpovědnosti.

Článek 28 Svobody a práva lidu nesmí být opomíjeny z důvodu, že nejsou vyjmenovány v ústavě. Vynášení zákonů omezujících svobodu a práva lidu se omezí na případy, kdy je to nezbytné pro udržení pořádku a veřejného blaha.

Článek 29 Všichni občané mají ze zákona povinnost platit daně.

Článek 30 Všichni občané jsou povinni bránit národní území, jak předepisuje zákon.

Hlava třetí

Národní shromáždění

Článek 31 Zákonodárnou moc vykonává Národní shromáždění. Národní shromáždění se skládá z dolní a horní komory.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 32 Obě komory jsou složeny ze členů, kteří jsou voleni ve všeobecných, rovných, přímých nebo tajných volbách. Žádný člen nesmí být současně členem obou komor. Záležitosti týkající se počtu členů Národního shromáždění a jejich volby stanoví zákon.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 33 (1) Funkční období členů dolní komory je na čtyři roky.

(2) Funkční období členů horní komory je šesti leté a každé tři roky se jedna polovina členů obmění. [Upraveno 29. 11. 1954]

Článek 34 Řádné zasedání Národního shromáždění se koná v souladu se zákonem jednou ročně.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Článek 35 V případě naléhavé události vyhlásí předseda vlády na žádost prezidenta, nejméně jedné čtvrtiny členů dolní komory nebo nejméně jedné poloviny členů horní komory mimořádnou schůzi Národního shromáždění.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 36 Dolní komora volí jednoho předsedu a dva místopředsedy. Horní komoře předsedá viceprezident a volí se dva místopředsedové. Společnému zasedání obou komor předsedá předseda horní komory.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 37 (1) Nestanoví-li ústava nebo zákon o Národním shromáždění jinak, je pro jednání obou komor nutná přítomnost většiny členů a většina hlasů přítomných členů.

(2) V případě, že návrh zákona nepřijme jedna ze dvou komor nebo se usnesení obou komor přijaté k návrhu zákona liší, rozhoduje o přijetí konečného návrhu zákona většina hlasů

společného zasedání obou komor, kterého se zúčastní většina členů každé komory. Učiní-li horní komora o návrhu rozpočtu jiné usnesení než dolní komora, podléhá opětovnému projednání dolní komory, jejíž rozhodnutí bude považováno za usnesení Národního shromáždění. [Úprava 29. 11. 1954]

(3) Předseda dolní komory má právo hlasovat v usneseních.

(4) Předsedové obou komor mají rozhodující hlas v případě rovnosti hlasů v usnesení.

Článek 38 Schůze Národního shromáždění jsou veřejné. Usnesením se může však konat tajné zasedání každé komory [zvlášť] nebo společné zasedání obou komor.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 39 (1) Návrhy zákonů mohou předkládat členové Národního shromáždění a vláda. (2) Návrh o rozpočtu bude nejdříve předložen dolní komoře. [Úprava 29. 11. 1954]

(3) Návrh zákona zamítnutý dolní komorou se nepostupuje horní komoře ani společnému jednání obou komor. [Úprava 29. 11. 1954]

(4) Není-li zákon přijat do šedesáti dnů ode dne doručení návrhu jedné z komor postoupeného druhé komoře, s výjimkou, kdy je Národní shromáždění odročeno, může komora, která návrh zaslala, považovat návrh zákona za zamítnutý. [Odstavec nově přidán 29. 11. 1954]

Článek 40 (1) Návrh zákona schválený Národním shromážděním je postoupen vládě a prezident jej do 15 dnů vyhlásí.

(2) Je-li proti postoupenému návrhu zákona námitka, podá prezident námitku písemnou, vrátí návrh Národnímu shromáždění k novému projednání. V případě společné schůze obou komor, které se účastní více než dvě třetiny z celkového počtu členů, bude návrh zákona schválen více než dvěma třetinami hlasů přítomných členů, bude návrh zákona přijat jako zákon. [Úprava 29. 11. 1954]

(3) Prezident neprodleně vyhlásí zákony ustanovené podle předchozích dvou odstavců.

(4) Není-li uvedeno jinak, zákon nabývá účinnosti 20 dnů ode dne vyhlášení.

Článek 41 Národní shromáždění projednává a rozhoduje o návrhu zákona o rozpočtu.

Článek 42 Národní shromáždění má pravomoc dát souhlas k ratifikaci smluv týkajících se mezinárodních organizací, smluv o vzájemné pomoci, smluv o míru, smluv o obchodu, smluv o finančním zatížení státu nebo občanů, smluv souvisejících s legislativními záležitostmi nebo smluv o vyhlášení války jinému státu.

Článek 42.2 Horní komora má právo udělit souhlas se jmenováním soudců Nejvyššího soudu, generálního prokurátora, předsedy kontrolní rady, velvyslanců, ministrů a dalších veřejných činitelů určených zákonem.

Je-li veřejný funkcionář podle předchozího odstavce jmenován během odročení nebo uzavření Národního shromáždění, musí na příštím zasedání získat souhlas horní komory.

[Tento článek nově přidán 29. 11. 1954]

Článek 43 Národní shromáždění vyžaduje předložení dokumentů, účast svědků nebo přednesení stanovisek pro kontrolu státních záležitostí.

Článek 44 Členové Státní rady a členové vlády se mohou zúčastnit Národního shromáždění, aby vyjádřili své názory a odpověděli na dotazy a na žádost Národního shromáždění se účastní každé schůze a odpovídají na dotazy. [Úprava 29. 11. 1954]

Článek 45 Každá komora může zkoumat kvalifikaci svých členů, stanovit si jednací řád a tresty pro své členy. K vyloučení člena komory je nutný dvoutřetinový souhlas většiny členů komory.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 46 (1) Poruší-li prezident, viceprezident, člen Státní rady, předseda kontrolního úřadu nebo jiný zákonem daný veřejný činitel při výkonu své funkce ústavu nebo zákony, může se Národní shromáždění usnést o impeachmentu. [Úprava 29. 11. 1954]

(2) Návrh na impeachment musí podepsat minimální třicet členů dolní komory a usnesení musí být schváleno většinou všech přítomných členů každé komory. [Úprava 29. 11. 1954]

Článek 47 Za účelem projednávání případů impeachmentu se zřizuje soud, který bude případy obžaloby projednávat. U soudu, který projednává impeachment, vykonává funkci soudce místopředseda a jako přisedící slouží 5 soudců Nejvyššího soudu a 5 členů horní komory Národního shromáždění. Při souzení prezidenta nebo předsedy plní povinnosti předsedy předseda Nejvyššího soudu. Verdikt o impeachmentu vyžaduje dvoutřetinovou většinu hlasů soudců. Rozhodnutí o impeachmentu je omezeno na odvolání z veřejné funkce. Toto rozhodnutí však nezabavuje občanskoprávní ani trestní odpovědnosti.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 48 Poslanci Národního shromáždění nemohou být současně členy zastupitelstev.

Článek 49 Žádný poslanec Národního shromáždění nesmí být zatčen nebo zadržen bez jeho souhlasu v průběhu zasedání, s výjimkou přistižení při činu, a pokud je člen zatčen nebo zadržen před zasedáním, bude na žádost během zasedání propuštěn na svobodu.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 50 Členové Národního shromáždění nenesou mimo Národní shromáždění odpovědnost za žádné prohlášení nebo hlasování, ke kterému dojde v Národním shromáždění.

Hlava čtvrtá

Vláda

(1) Prezident republiky

Článek 51 Prezident je hlavou výkonné moci a zastupuje zemi vůči zahraničí.

Článek 52 V případě, že prezident z důvodu nehody nemůže vykonávat své povinnosti, zastupuje funkci prezidenta viceprezident, v případě neschopnosti viceprezidenta vykonávat povinnosti své funkce, je zastoupen členem Státní rady v pořadí stanoveném zákonem. [Úprava 29. 11. 1954]

Článek 53 (1) Prezident a viceprezident jsou voleni ve všeobecných, rovných, přímých nebo tajných volbách lidu.

(2) Mají-li být prezident a viceprezident zvoleni v době uzavření Národního shromáždění, předsedové obou komor vyhlásí zasedání Národního shromáždění, aby mohli převzít volební zprávu a oznámit ji.

(3) Zpráva o sečtení hlasovacích lístků u prezidentských nebo viceprezidentských voleb se zašle předsedovi horní komory poté, co volební komise zvláštních měst a provincií sečte a zapečetí počet hlasů, které kandidát získal.

(4) Předseda horní komory neprodleně oznámí zvoleného prezidenta nebo viceprezidenta sečtením získaných hlasů z předchozího odstavce na veřejné schůzi obou komor, které se účastní většina všech členů obou komor.

(5) O volbě prezidenta a viceprezidenta rozhoduje nejvyšší počet hlasů.

(6) Pokud jsou dva nebo více kandidátů s nejvyšším počtem hlasů, bude vítěz určen většinou hlasů na společné schůzi obou komor Národního shromáždění, jak je uvedeno v předchozím odstavci.

(7) Záležitosti týkající se volby prezidenta a viceprezidenta stanoví zákon.

(8) Prezident a viceprezident nemohou současně působit jako členové Národního shromáždění. [Upraveno 29. 11. 1954]

Článek 54 Prezident při nástupu do funkce skládá následující slib na společné schůzi obou komor. „Slavnostně přísahám lidu, že budu dodržovat ústavu, podporovat blaho lidu a poctivě plnit povinnosti prezidenta při obraně státu.“

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 55 Prezident a viceprezident zastávají funkci po dobu čtyř let. Opětovné znovuzvolení je přípustné pouze jednou.

V případě, že se místo prezidenta uvolní, nahradí ho po zbytek funkčního období ve funkci viceprezident.

Uvolněné místo ve funkci viceprezidenta se bezodkladně obsadí nástupcem na zbývajícím funkčním období ve volbách.

V případě neobsazení funkce prezidenta i viceprezidenta vykonává podle článku 52 funkci prezidenta člen Státní rady vybraný pořadím stanoveném zákonem, a do tří měsíců ode dne uvolnění funkce se budou konat volby na místo prezidenta i viceprezidenta.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Článek 56 (1) Po uplynutí funkčního období prezidenta a místopředsedy bude nejpozději 30 dní před uplynutím funkčního období zvolen nástupce.

(2) Smazáno [29. 11. 1954]

Článek 57 Prezident má právo, pokud chybí čas ke svolání Národního shromáždění, vydávat příkazy nebo činit potřebné finanční dispozice, pokud je nutné přijmout neodkladná opatření k udržení veřejného pořádku a bezpečnosti v případě občanské války, nebezpečné situace vyplývající ze zahraničních vztahů, v případě přírodní katastrofy nebo v důsledku vážné hospodářské nebo finanční krize. Takové příkazy nebo opatření musí být neprodleně oznámeny Národnímu shromáždění ke schválení. Pokud se nezíská souhlas Národního shromáždění, pozbývají tyto příkazy a opatření účinnosti a prezident to musí bez prodlení vyhlásit.

Článek 58 Prezident může vydávat příkazy v rámci jeho pravomocí a příkazy k věcem nezbytným k výkonu práva.

Článek 59 Prezident uzavírá a ratifikuje smlouvy, vyhláší válku, uzavírá mír a přijímá diplomatické mise.

Článek 60 Prezident se účastní Národního shromáždění, vystupuje na něm v důležitých státních záležitostech nebo se vyjadřuje prostřednictvím písemné zprávy.

Článek 61 Prezident velí ozbrojeným silám. Organizaci a sestavování ozbrojených sil stanoví zákon.

Článek 62 Prezident jmenuje a odvolává veřejné funkcionáře v souladu s ústavou a zákonem.

Článek 63 Prezident má pravomoc udělit milost, zmírnit trest a obnovit práva v souladu se zákonem. K udělení všeobecné amnestie je nutný souhlas Národního shromáždění.

Článek 64 Prezident vyhlásí stanné právo v souladu se zákonem.

Článek 65 Prezident uděluje medaile a další vyznamenání.

Článek 66 Úkony prezidenta týkající se státních záležitostí musí mít písemnou formu a všechny dokumenty musí obsahovat podpisy příslušných členů Státní rady. Totéž platí pro vojenské záležitosti. [Úprava 29. 11. 1954]

Článek 67 Prezident nesmí být během výkonu funkce trestně stíhán, s výjimkou případů, kdyby se dopustil trestného činu občanské války nebo devizového zločinu.

(2) Státní rada

Článek 68 Státní rada je kolegiálním orgánem složeným z prezidenta a členů Státní rady a pod vedením prezidenta rozhoduje o důležitých státních politikách. [Úprava 29. 11. 1954]

Článek 69 Členy Státní rady jmenuje prezident.

Celkový počet členů Státní rady nesmí být vyšší než patnáct a nižší než osm.

Voják nesmí být jmenován členem Státní rady, pokud nebyl propuštěn z aktivní služby.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Článek 70 Zasedání Státní rady svolává a řídí prezident.

Prezident může v případě potřeby delegovat své pravomoci a povinnosti předsedy Státní rady na člena Státní rady vybraného podle pořadí stanoveném zákonem a v souladu s ustanovením článku 52.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Článek 70.2 Každý člen Státní rady okamžitě odstoupí, jakmile dolní komora přijme usnesení o jeho nedůvěře.

Usnesení o nedůvěře podle předchozího odstavce, která mají být účinná, se hlasuje po více jak dvaceti čtyřech hodinách od podání návrhu a schvaluje jej většina hlasů členů.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Článek 71 Rozhodnutí Státní rady jsou schvalována většinou hlasů. Prezident má právo hlasovat v usneseních a případě rovnosti hlasů má prezident právo rozhodnout.

Článek 72 Následující záležitosti budou předloženy Státní radě k rozhodnutí: [Upraveno 29. 11. 1954]

1. základní plány a strategie státní správy
2. záležitosti týkající se návrhů smluv, vyhlášení války, uzavření míru a další důležité zahraniční strategie
3. návrh změny ústavy, návrhy legislativy, prezidentské dekrety
4. záležitosti týkající se návrhu rozpočtu, vypořádání, urgentní finanční dispozice a rezervních výdajů
5. záležitosti týkající se žádosti o mimořádné zasedání Národního shromáždění
6. vyhlášení a ukončení stanného práva
7. důležité vojenské záležitosti
8. záležitosti týkající se udělení vyznamenání, milosti, zmírnění trestu a obnovy práv

9. určení spojení mezi správními útvary a jejich pravomocí
10. prověřování peticí předložených nebo postoupených vládě
11. záležitosti týkající se jmenování a odvolání soudců Nejvyššího soudu, generálního prokurátora, vedoucího kontrolní rady, ředitele Národní univerzity, velvyslanců, ministrů, vrchního velitele ozbrojených sil a dalších veřejných činitelů, manažerů významných národních podniků určených zákonem
12. záležitosti týkající se stanovení a fungování důležitých strategií každého správního útvaru
13. další záležitosti předložené předsedou vlády nebo členy Státní rady

(3) Správní odbory

Článek 73 (1) Vedoucí každého správního odboru musí být členem Státní rady a je jmenován prezidentem.

(2) Smazáno [29. 11. 1954]

Článek 74 Každý vedoucí správního odboru může z moci úřední nebo na základě pověření vydávat rozkazy v rozsahu jeho pravomocí povinností. [Úprava 29. 11. 1954]

Článek 75 Organizaci a rozsah povinností každého správního odboru stanoví zákon.

Hlava pátá

Soudy

Článek 76 Soudní moc je svěřena soudům složeným ze soudců. Organizaci Nejvyššího soudu a soudů nižších stupňů určuje zákon. Kvalifikace soudců je dána zákonem.

Článek 77 Soudci soudí nezávisle v souladu s ústavou a zákony.

Článek 78 Předsedu Nejvyššího soudu jmenuje prezident se schválením Národního shromáždění.

Článek 79 Funkční období soudců je na deset let a za podmínek stanovených zákonem mohou být jmenováni znovu.

Článek 80 Soudci nesmějí být zbaveni funkce, dočasně odvoláni z funkce nebo se jim nesmí snížit platy s výjimkou obžaloby nebo trestního nebo disciplinárního řízení.

Článek 81 Nejvyšší soud má pravomoc s konečnou platností přezkoumat, zda jsou nařízení a ustanovení v souladu s ústavou a zákony. Pokud rozhodnutí případu závisí na zjištění ústavnosti, postupuje soud podle rozhodnutí Ústavního výboru. Předsedou Ústavního výboru je místopředseda a členy jsou 5 soudců Nejvyššího soudu, 3 členové dolní komory Národního shromáždění a 2 členové horní komory. Aby byl zákon prohlášen za protiústavní, je nutný souhlas dvou třetin a více členů. Organizaci a agendu Ústavní rady stanoví zákon.

[Text revidován 7. 7. 1952]

Článek 82 Nejvyšší soud může stanovit vnitřní předpisy týkající se pravidel a běžných záležitostí.

Článek 83 Soudní líčení a rozsudek jsou zveřejněny, ale mohou být neveřejné rozhodnutím soudu, pokud existuje obava z narušení veřejného klidu a pořádku nebo ohrožení veřejné morálky.

Článek 83.2 Mohou být zřízeny válečné soudy s jurisdikcí pro vojenské trestné činy. Odvolání proti rozsudkům určených zákonem spadají do pravomoci Nejvyššího soudu.

Organizaci, klasifikaci a pravomoci vojenských soudů stanoví zákon.

[Článek nově vytvořen 29. 11. 1954]

Hlava šestá

Ekonomika

Článek 84 Hospodářský řád Korejské republiky je založen na realizaci sociální spravedlnosti, rozvoji vyváženého národního hospodářství, které umožňuje všem občanům plnit základní požadavky života. V těchto mezích je zaručena ekonomická svoboda každého jednotlivce.

Článek 85 Licence k těžbě a využívání podzemních a vodních zdrojů a dalších ekonomicky dostupných přírodních energií může být udělena na omezenou dobu podle ustanovení zákona.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Článek 86 Zemědělská půda se přiděluje zemědělcům a způsob rozdělení, rozsah držby a hranice vlastnictví jsou stanoveny zákonem.

Článek 87 Zahraniční obchod je pod kontrolou státu podle ustanovení zákona.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Článek 88 Soukromé podniky nesmějí být převedeny do státního nebo veřejného vlastnictví, s výjimkou případů, které jsou zákonem určeny k uspokojení potřeb národní obrany nebo národního života, provoz a řízení nesmí být kontrolován státem podle veřejného práva.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Článek 89 Třetí odstavec článku 15 této ústavy se uplatňuje na vyvlastnění zemědělské půdy, jak je stanoveno v článku 86 a použije se také na převod soukromých podniků do státního nebo veřejného vlastnictví, podle ustanovení v předchozím článku.

[Text revidován 29. 11. 1954]

Hlava sedmá

Finance

Článek 90 Druhy daní a daňové sazby stanoví zákon.

Článek 91 Vláda předkládá Národnímu shromáždění na začátku řádné schůze každého výročního zasedání k rozhodnutí rozpočet zahrnující veškeré příjmy a výdaje na rozpočtový rok. V případě, že zvláštní výplata pokrývá období delší než jeden rok, zřídí Národní shromáždění kontinuální fond. Národní shromáždění nemůže bez souhlasu vlády zvýšit výši jakékoliv položky vládního rozpočtu, ani zřídít novou výdajovou položku.

Článek 92 Získání státního dluhopisu nebo uzavření jakékoliv smlouvy, kterou má státní pokladna mimo státní rozpočet, podléhá rozhodnutí Národního shromáždění.

Článek 93 K přidělení rezervních fondů na nepředvídatelné mimorozpočtové nebo nadrozpočtové výdaje je třeba předem získat usnesení Národního shromáždění. Výdaje rezervního fondu musí schválit Národní shromáždění.

Článek 94 Národní shromáždění hlasuje o rozpočtu před začátkem fiskálního roku. Nedojde-li k ustanovení rozpočtu z nevyhnutelných důvodů, sestaví Národní shromáždění rozpočtové provizorium do jednoho měsíce a v této lhůtě rozhodne o řádném rozpočtu.

Článek 95 Zúčtování příjmů a výdajů země každoročně kontroluje kontrolní rada. Vláda předloží Národnímu shromáždění na zasedání vyúčtování spolu s inspekční zprávou o šetření kontrolní komise. Organizace a pravomoci revizní rady jsou stanoveny zákonem.

Hlava osmá

Místní autonomie

Článek 96 Místní samosprávy spravují svůj majetek a plní své administrativní úkoly v rámci vyhlášek a plní další úkoly, které jim stanovuje zákon. Místní samosprávy mohou vydávat nařízení a stanovovat samosprávné předpisy v souladu se zákony.

Článek 97 Záležitosti organizace a činnosti územních samosprávných celků stanoví zákon. Každá místní vláda má radu. Organizaci a působnost zastupitelstev a volbu členů stanoví zákon.

Hlava devátá

Ústavní novela

Článek 98 (1) Návrh na změnu ústavy se podává se souhlasem prezidenta, nejméně jedné třetiny dolní komory, nejméně jedné třetiny všech členů horní komory nebo více jak pěti sty tisíci hlasů voličů oprávněných pro volby členů dolní komory. [Úprava 29. 11. 1954]

(2) Návrhy na změnu ústavy veřejně vyhláší prezident.

(3) Výpovědní lhůta uvedená v předchozím odstavci činí nejméně 30 dní.

(4) Usnesení o změně ústavy se přijímá se souhlasem nejméně dvou třetin z celkového počtu členů obou komor.

(5) Je-li přijato usnesení o změně ústavy, prezident jej neprodleně vyhlásí. V případě, že celonárodní referendum zamítne návrh na změnu ústavy, podle ustanovení v článku 7.2, prezident toto zamítnutí vyhlásí, jakmile bude znám výsledek takového hlasování a oznámí, že se návrh stal zpětně neplatným. [Úprava 29. 11. 1954]

(6) Ustanovení článku 1, článku 2 a článku 7.2 nelze změnit ani zrušit. [Odstavec nově přidán 7. 7. 1952]

Hlava desátá

Dodatek

Článek 99 Tato ústava vstoupí v platnost dnem vyhlášení předsedou Národního shromáždění, které tuto ústavu vydalo. Ustanovení, která nelze provést bez přijetí zákona, však nabývají účinnosti od nabytí účinnosti zákona,

Článek 100 Stávající stanovy jsou účinné, pokud nejsou v rozporu s touto ústavou.

Článek 101 Národní shromáždění, které přijalo tuto ústavu, může uzákonit zvláštní zákon, který krátkodobě trestá kruté protinárodní činy před 15. srpnem roku čtyři tisíce dvě stě sedmdesát osm.⁶

Článek 102 Národní shromáždění, které přijalo tuto ústavu, vykonává svou pravomoc jako Národní shromáždění podle této ústavy a funkční období jeho členů je dva roky ode dne otevření Národního shromáždění.

Článek 103 Veřejní funkcionáři ve funkci v době, kdy tato ústava vstoupí v platnost, pokračují ve výkonu své funkce, dokud je nezastoupí osoba zvolená nebo jmenovaná podle této ústavy.

Dodatek [č. 3, 29. 11. 1954]

Tato ústava nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Členové horní komory, kteří jsou zvoleni poprvé po nabytí účinnosti této ústavy, budou rozděleni rovným dílem do prvního a druhého oddílu podle pořadí počtu hlasů, které obdrží, funkční období členů prvního oddílu je šesti leté a funkční období členů druhého oddílu je tři leté.

Pokud mají dva nebo více členů stejný počet hlasů, budou rozděleni podle věku.

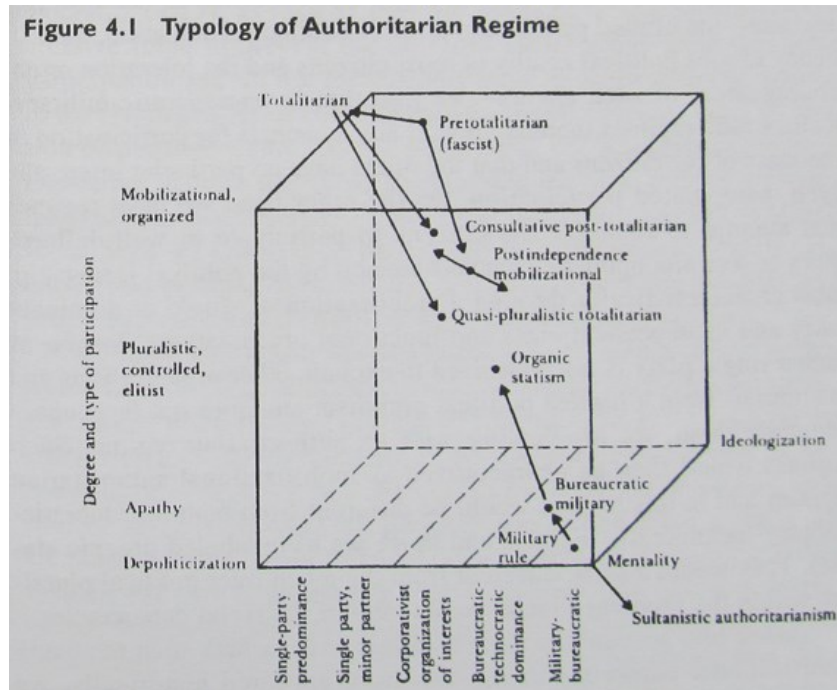
Ustanovení článku 55 odstavce 1 této ústavy se nevztahuje na prezidenta ve funkci v době vyhlášení této ústavy.

---

⁶ Západního kalendáře rok 1945

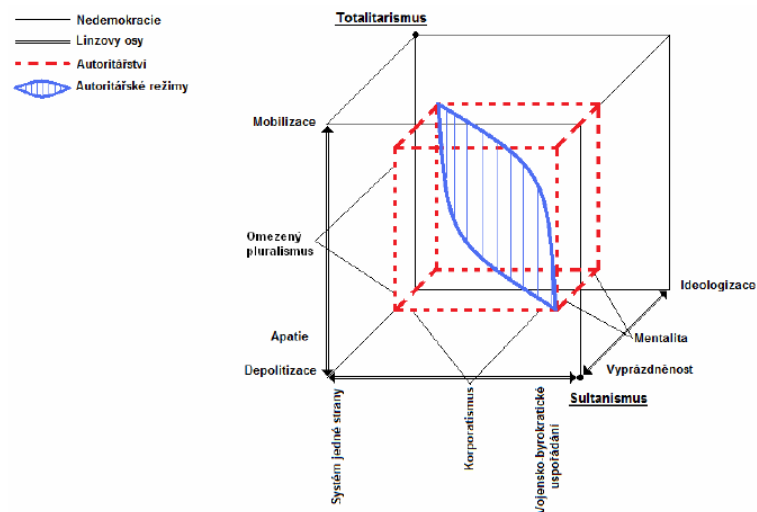
Příloha 4: Grafické znázornění Linzova rozdělení nedemokracie

Zdroj: LINZ, Juan J. *Totalitarian and authoritarian regimes: With a new major introduction*. Boulder, USA: Lynne Rienner Publishers, 2000. ISBN 1-55587-890-3. str. 175

Zdroj: PTÁČNÍK, Jan. *Perspektivy využití Linzovy metodologie pro výzkum nedemokracie*. In: *Středoevropské politické studie*. Brno, 2012, XIV(Číslo 2-3), 315-336. ISSN 1212-7817. str. 319

Obr. č. 1: Prostor nedemokracie – model Linzova uvažování

(Linz 2000: 157; upravil a rozšířil autor⁴)

Příloha 5: Překlad Zákonu o národní bezpečnosti

Zákon o národní bezpečnosti

[prosazeno 1. 12. 1948] [Zákon č. 10, 1. 12. 1948, uzákoněno]

Ministerstvo spravedlnosti (veřejný trestní odbor) 02-2110-3280

Článek 1 Sdružení nebo skupina, zformované za cílem porušování ústavy, znevažování vlády nebo ohrožování státu budou potrestány za levicové [inklinace].

1. Vůdci nebo předáci organizací budou odsouzeni k odnětí svobody minimálně na tři roky.
2. Osoby vykonávající vedoucí činnost budou odsouzeni k odnětí svobody na dobu nejméně jednoho roku, nejvýše však deset let.
3. Osoby, které se ke skupině nebo spolku připojí s vědomím okolností, budou potrestány odnětím svobody na tři roky.

Článek 2 Ti, kdo zorganizují spolek nebo skupinu za účelem trestných činů, jako je vražda, žhářství, pašování, ničení telekomunikačních zařízení nebo jiných důležitých zařízení, budou potrestáni odnětím svobody v délce maximálně deseti let, a ten, kdo se k nim přidá, bude odsouzen k trestu odnětí svobody v délce maximálně tři let. Je-li trestný čin, jako vražda, žhářství nebo ničení, spáchán hromadnou akcí pod vedením nebo se souhlasem vedení, i když se nejedná o skupinu nebo sdružení zformované za účelem trestné činnosti, nařídí prezident rozpuštění takové skupiny nebo sdružení.

Článek 3 Osoby, které podněcují nebo propagují činy ze článku 2 a vedení spolků a skupin, které podněcovalo k takovým činům, budou potrestány odnětím svobody v maximální délce deseti let.

Článek 4 Osoby, které vědomě dobrovolně napomáhají trestnému činu nebo dodávají zbraně, střeliva, sečné zbraně nebo finance, budou potrestány odnětím svobody v maximální délce sedmi let.

Článek 5 Pokud se osoba, která se dopustí trestného činu, dozná, může jí být snížen trest nebo může být omilostněna.

Článek 6 Osoba, která nepravdivě obviní, bude křivě svědčit nebo zneužije autority proti jinému, aby ho obvinila bude potrestána podle ustanovení platného zákona.

Dodatek [Zákon č. 10, 1. 12. 1948]

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.